

Smaragdne kolesarske poti

Gorenji Tarbij

Lokacija: San Leonardo

Trajanje: 3,0 - 4,0 h

Dolžina: 37 km

Zahtevnost: 5

Višina izhodišča: 167 m

Najvišja točka: 676 m

Višinska razlika: 950 m

Podlaga: 70% asfalt, 25% makadam, 5% pot

Na poti nas torej na ogled vabijo številni sakralni objekti, ob srečanju z domačini pa bomo očarani nad posebno melodijo njihovega slovenskega dialekta.

Razgibana krožna pot nas vodi mimo številnih cerkvic, ki so nekoč domačinom služile tudi za obveščanje o nevarnostih. Na poti nas torej na ogled vabijo številni sakralni objekti, ob srečanju z domačini pa bomo očarani nad posebno melodijo njihovega slovenskega dialekta. Ker se zdi, da čas v teh dolinah teče počasneje, se je primerno ustaviti v kakšni od gostiln, ki ponujajo domače dobrote, v katerih se prepleta slovenska, furlanska, italijanska in srednjeevropska kuharska tradicija. Nadiške doline še danes predstavljajo nekaj posebnega in nas v marsičem presenetijo.

Krog začnemo v bližini Špetra (San Pietro), središča Nadiških dolin, v naselju Podutana (San Leonardo) vzdolž reke Kozca (Cosizza) z makadamskim vzponom mimo prve od cerkva in skozi zaselek Pikon (Picon) ter naprej do asfaltne poti, ki vodi na Staro Goro (Castelmonte). Ta je cilj številnih romarjev in ponuja razgled na Furlansko nižino, Nadiške doline in Slovenijo. Nadaljujemo po panoramski asfaltni cesti, ki se z manjšimi vzponi in spusti vije po grebenu in že se peljemo mimo naslednjih dveh cerkev, druga, Sv. Ivan (San Giovanni), kraljuje na skali nad dolino Idrije (Iudrio). Po panoramski cesti prispemo do najvišje točke Gorenjega Tarbija (Tribil di Superiore) na liniji strelnih jarkov iz 1. sv. vojne s Kolovrata do Stare Gore. Spust poteka vzdolž grebena na drugi strani reke Arbeč (Erbezzo) skozi zaselke Oblica (Oblizza) in Kravar (Cravero). V nadaljnjem spustu v dolino obiščemo še zadnjo samotno cerkvico Sv. Andreja (S. Andrea) na

Smaragdne kolesarske poti

hribu nad reko Kozca.